

[Leif Hermann]

kontakt med Frederiksberg kommunalbestyrelse for at finde en løsning på disse problemer, som kan tilfredsstille beboerne?

Det er jo sådan, at hver evig eneste gang kapitalen på en eller anden måde skal finde vej, bliver der taget alle mulige hensyn. Men de mennesker, som nu gerne vil bo i de ejendomme, hvor intet taler imod, at en bevarende sanering kunne gennemføres – intet andet end at Frederiksberg kommune aldrig nogen sinde har drømt om at vedstå sin egen kommuneplan – dem tager man ikke hensyn til. 5.000 mennesker har protesteret på Frederiksberg. Det er ligegyldigt! Jeg mener, at ministeren ville gøre både kommuneplanloven, kommuneplanlovens ånd, som hr. Pelle Voigt talte om, rammestyringsprincippet i kommuneplanloven, beboerne på den frederiksbergske søfront og i øvrigt det kommunale selvstyre en tjeneste ved at tage kontakt med Frederiksberg og finde en løsning på det, som er i stand til at tilfredsstille beboerne.

Vi er naturligvis klar over, at Frederiksberg kommune kan gennemtrumfe sin vilje. Frederiksberg kommune kan naturligvis sige: ha, denne her miljøminister gider vi ikke snakke med, for vi har, som hr. Hagen Hagensen siger, loven på vores side, indtil de kommer stikkende med denne her ekspropriationslov.

Jeg vil gerne advare imod, at noget sådant eventuelt skulle ske. For hvis det sker, er jeg også overbevist om, at et flertal i dette folketing vil finde anledning til at tage kommuneplanloven op til nogle overvejelser, der helt åbenbart udelukker, at noget sådant kan ske i fremtiden, og det på en langt, langt skrappere måde end det, vi har lagt på bordet med dette beslutningsforslag.

Jeg håber, at ministeren har lyttet til de bemærkninger, jeg er kommet med her, og så må vi jo håbe, at sagen kan få den afslutning, som 5.000 mennesker på Frederiksberg har ønsket, og som en masse mennesker, der er glade for at bo i det område, har ønsket.

Til allersidst skal jeg sige, at det har været en enestående oplevelse at samarbejde med Lejerforeningen Søfronten Syd, som har lavet et fremragende stykke arbejde såvel på det tekniske plan som med hensyn til løbende at informere os om situationen i Frederiksberg kommune.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg forstår af denne debat, at der er et udbredt ønske om, at vi på baggrund af det, der er sket på Frederiksberg, tager op til drøftelse, om der er ting i vores lovgivning, som burde ændres. Jeg har givet tilsagn om, at vi kan drøfte tingene i udvalget, og det er min opfattelse, at der er rejst så principielle ting her, at der må en grundig udvalgsdrøftelse til.

Men jeg må dog sige til hr. Estrup, at jeg blankt må afvise hr. Estrups forsøg på at vælte ansvaret for denne debat over på undertegnede. Det ligger helt og holdent på forslagsstillernes side. Det er rigtigt, som hr. Estrup har udtrykt, at jeg i udvalget har givet oplysningen om rækkefølgen imellem bygningsstyrelsens vurdering og den pågældende styrelsens udtalelser. Jeg gav disse oplysninger på baggrund af de oplysninger, jeg havde. Jeg beklager, at de var forkerte. Hr. Estrup har ret i, at rækkefølgen var den, som hr. Estrup har fremlagt. Men at påstå, at jeg har viklet mig ind i nogle selvmodsigelser, det vil jeg blankt afvise.

Men værre er det, når hr. Estrup her fra talerstolen siger, at hvis miljøministeren havde taget denne sag alvorligt, så havde vi nok ikke haft nødvendig at have denne debat. Jeg må blankt afvise ethvert forsøg på at pådutte mig, at jeg ikke har taget denne sag alvorligt. Det har jeg gjort lige fra første øjeblik, den blev rejst. Jeg har haft møde med kommunalbestyrelsens forskellige grupperinger samlet og haft møde med borgerne derudefra. Hr. Estrup sagde, der var rigelig tid til at sætte sig ind i sagen. Ja, det har vi også gjort. Vi har gennemvurderet den og på den baggrund klart sagt, at de gældende lovbestemmelser er fuldt ud overholdt. Som følge deraf vil jeg ikke gøre det kommunale selvstyre en tjeneste ved at blande mig i denne sag.

Noget andet er, om man fra visse sider kan have ønske om, at den procedure og de lovbestemmelser ikke var sådan; godt, så kan man drøfte det, men man skal ikke komme med det andet.

Jeg vil her lige gøre nogle principielle betragtninger på baggrund af de spørgsmål, der er rejst.

Hr. Løvig Simonsen var inde på det spørgsmål, om der ikke er tale om bevarings-